

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4519/2023
28.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Бранка Станића, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога у ревизијском поступку заступа пуномоћник Тибор Кишмартон, адвокат из ..., против туженог „ББ“ доо ..., кога заступа пуномоћник Вукица Мидоровић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Зрењанину Гж1 5/23 од 01.02.2023. године, у седници одржаној 28.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Зрењанину Гж1 5/23 од 01.02.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Зрењанину Гж1 5/23 од 01.02.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Кикинди П1 175/22 од 24.11.2022. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба тужиоца у овој правној ствари. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 19.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Зрењанину Гж1 5/23 од 01.02.2023. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Тужени је поднео одговор на ревизију са предлогом да се ревизија одбаци као недозвољена.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... и 18/20), Врховни суд је нашао да нису

испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, правноснажним решењем применом члана 294. став 1. тачка 4. у вези члана 359. став 2. ЗПП одбачена је тужба као недозвољена, због правноснажно пресуђене ствари, код утврђења да је у парници између истих странака правноснажном пресудом П1 133/20 од 23.07.2021. године одлучено о потраживању тужиоца за накнаду штете на име неискоришћеног годишњег одмора у 2019. години. Врховни суд налази да из навода ревизије тужиоца не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса, имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбачај тужбе. Поред тога, тужилац није уз ревизију доставио пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари. Такође, разлози ревизије који се односе на битне повреде одредаба парничног поступка и утврђено чињенично стање, не представљају разлоге за изјављивање ревизије у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Имајући у виду наведено, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 2. и 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан док је ставом 2. истог члана закона прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Ставом 6. истог члана прописано је да у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Према члану 441. Закона о парничном поступку, у парицама из радног односа ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових спорова примењује се општи режим о допуштености ревизије према вредности спора.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...18/20) прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате у овој правној ствари поднета је 07.10.2022. године. Вредност предмета спора је 105.000,00 динара.

Овај спор из радног односа не односи се на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. Закона о парничном поступку, већ на потраживање у новцу. Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне одлуке очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена, јер не би била дозвољена ни против правноснажне пресуде (члан 420. став 2. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић